

^१बध्नन्-ती, ^२बन्धयन्-न्ती, विभन्त्सन्-न्ती; —
^३भन्त्स्यन्-न्ती-ती, बन्धयिषयन्-न्ती-ती, विभन्त्सिष्यन्-न्ती-ती; —
 — बन्धयमानः, बन्धयिष्यमाणः, — बाबध्यमानः, बाबधिष्यमाणः;
^४भत्-भध्-बधौ-बधः; — — —
 बद्धः-बद्धम्-बद्धवान्, ^५चक्रबद्धः-दृषद्बद्धः, बन्धितः, विभन्त्सितः,
 बाबधितः-तवान्;
 बन्धः, ^६सुतानुबन्धः, ^Aबन्धः, विभन्त्सुः, बाबन्धः;
 बन्धव्यम्, बन्धयितव्यम्, विभन्त्सितव्यम्, बाबधितव्यम्;
 बन्धनीयम्, बन्धनीयम्, विभन्त्सनीयम्, बाबधनीयम्,
 बन्ध्यम्, बन्ध्यम्, विभन्त्स्यम्, बाबध्यम्;
 ईषद्बन्धः-दुर्बन्धः-सुबन्धः; — — —
 बध्यमानः, बन्ध्यमानः, विभन्त्स्यमानः, बाबध्यमानः;
 बन्धः, ^७पर्यङ्कबन्धः, चक्रबन्धः, दृषद्बन्धः, ^८अनृबन्धः, बन्धः,
 विभन्त्सः, बाबधः;
 बन्धुम्, बन्धयितुम्, विभन्त्सितुम्, बाबधितुम्;

1. शतरि, कयादित्वात् इनाप्रत्यये, 'अनिदिताम्—' (6-4-24) इति धातुनकारलोपे, 'श्राडभ्यस्तयोः—' (6-4-112) इत्याकारलोपे च रूपमेवम्।
 2. चित्तवत्कर्तृकत्वविवक्षायाम् ण्यन्तेऽत्र परस्मैपदमेव। अचित्तवत्कर्तृकत्वविवक्षायां तु आत्मनेपदमपि भवतीति ज्ञेयम्।
 3. स्यप्रत्ययेऽपि भभावचत्वादिर्कं यथायथमूह्यम्।
 4. क्विपि, उपधानकारलोपे, भभावचत्वादिर्कल्पयो रूपम्।
 5. क्तप्रत्ययान्तात्, 'सप्तमी—' (2-3-36) इति योगविभागात् समासः।
 6. सुतमनुबध्नातीति सुतानुबन्धः। 'कर्मण्यण्' (3-2-1) इत्यण्।
 7. पर्यङ्के बन्धः पर्यङ्कबन्धः। 'सिद्धशुक्पक्कबन्धैश्च' (2-1-41) इति सप्तमीतत्पुरुषः। 'तत्पुरुषे कृति—' (6-3-14) इति प्राप्तस्यालुक्: 'नेत्रसिद्धबद्धातिषु च' (6-3-19) इति निषेधः।
 8. अनु बध्यते इत्यनृबन्धः = प्रत्ययगतः कित्त्वञित्वादिर्विशेषः। 'उपसर्गस्य षण्यमनुष्ये बहुलम्' (6-3-122) इति दीर्घः।
- A. 'ज्ञाताशयस्तस्य ततो व्यतानीत् स कर्मठः कर्म सुतानुबन्धम् ॥' भ. का. 1.11. (अत्र कर्मण्यणि सुतानुबन्धम् इति नपुंसकलिङ्गश्रवणासम्भवात् व्याख्यातृभिः सुतानुबन्धि इति पाठमाश्रित्य, तस्य च सुतमनुबन्धुं शीलमस्येति व्युत्पत्त्या ताच्छील्येऽर्थे णिनिप्रत्ययान्तत्वमिति समर्थितम्। तदेव च साध्विति प्रतिभाति।